

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДАНЪК ВЪРХУ ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ

(обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86 от 2006 г.; доп., бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд на РБ от 2007 г. - бр. 37 от 2007 г.; изм., бр. 41 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2007 г.; изм., бр. 59 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 108 от 2007 г.; бр. 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г.; доп., бр. 12 от 2009 г.; изм., бр. 23 от 2009 г.; бр. 74 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г.; бр. 94 от 2010 г., изм., бр. 100 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 19 от 2011 г.; изм., бр. 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2011 г., бр. 54 от 2012 г.; бр. 94 от 2012 г.; изм., бр. 103 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 23 от 2013 г.; изм., бр. 30 от 2013 г.; бр. 68 от 2013 г. изм. и доп., бр. 98 от 2013 г.; бр. 101 от 2013 г.; изм., бр. 104 от 2013 г.; бр. 109 от 2013 г.; бр. 1 от 2014 г.)

§ 1. В чл. 21 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 5, т. 2 букви „з“, „и“ и „к“ се заличават.

2. Алинея 6 се изменя така:

„(6) Мястото на изпълнение при доставка на далекосъобщителни услуги, на услуги за радио- и телевизионно излъчване и на услуги, извършвани по електронен път, по които получател е данъчно незадължено лице, е мястото, където това лице е установено, има постоянен адрес или обичайно пребиваване.“

3. Алинея 7 се заличава.

§ 2. В чл. 55, ал. 1, т. 2 думите „разходи за“ се заменят с „разходи като“.

§ 3. В чл. 70, ал. 4 се добавя изречение второ:

„Лице, регистрирано на основание чл. 97б, няма право на данъчен кредит по отношение на стоките и услугите, които се използват за целите на извършвани от лицето доставки, различни от доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с получатели данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават в страната.“

§ 4. Създава се чл. 85а:

„Лице-платец на данъка при доставка на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с място на изпълнение на територията на страната

Чл. 85а. За доставка на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с място на изпълнение на територията на страната, по която получател е данъчно незадължено лице, данъкът е изискуем от доставчика.“

§ 5. В чл. 96 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 7 се изменя така:

„(7) В облагаемия оборот по ал. 2, т. 1 не се включват доставките с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, когато са извършени от лице:

1. регистрирано на основание чл. 154 или регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън съюза;

2. регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в съюза, което няма постоянен обект на територията на страната;
3. регистрирано на основание чл. 97б.“

§ 6. Създава се чл. 97б:

„Задължение за регистрация при доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път

Чл. 97б. (1) На регистрация по този закон подлежи всяко данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната и извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с получатели данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават в страната, когато:

1. не е регистрирано на основание чл. 154 или в друга държава членка за прилагане на режим извън съюза или на режим в съюза,

2. не е регистрирано на основание чл. 96, 97, 98 или чл. 100, ал. 1 или 3;

(2) За лицето по ал. 1 възниква задължение за подаване на заявление за регистрация не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ датата на данъчното събитие на първата доставка.

(3) В случаите когато лицето по ал. 1 е подало заявление за регистрация по чл. 154, ал. 2 или е подало заявление за прилагане на режим в съюза или режим извън съюза в друга държава членка и е получило отказ за регистрация за прилагане на съответния режим, както и когато на лицето е прекратена регистрация за прилагане на някой от тези специални режими, за лицето възниква задължение за подаване на заявление за регистрация не по-късно от 7-ия ден от датата на получаване на отказа, съответно от датата на извършване на първата доставка след преустановяването на прилагане на режим.

(4) Първият данъчен период за лице, регистрирано на основание на този член, включва и периода от датата на извършване на първата доставка включително, до датата на регистрацията.

(5) Лице, което е регистрирано на основание на този член и за което възникнат основания за задължителна регистрация по чл. 96, 97 и 98 или за регистрация по избор по чл. 100, ал. 1 и 3, се регистрира по реда и в сроковете за задължителна регистрация или регистрация по избор.“

§ 7. В чл. 101, ал. 8 след „97а“ се добавя „97б“.

§ 8. В чл. 107 се създава т. 5:

„5. регистрация по чл. 96, 97, 98, чл. 100, ал. 1 и 3, чл. 154 или регистрация в друга държава членка за прилагане на режим извън съюза или на режим в съюза - за регистрирано на основание чл. 97б лице.“

§ 9. В чл. 108, ал. 1 след „97“ се добавя „97б“.

§ 10. В чл. 110 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 1 текста „т. 1 и 2“ се заменя с „т. 1, 2 и 5“;

2. В ал. 2 след думите „актът за дерегистрация не се връчва на лицето,“ се добавя „освен в случаите по чл. 107, т. 5“.

§ 11. В чл. 113, ал. 9 се добавя изречение второ:

„Лица, регистрирани на основание чл. 97б, нямат право да посочват данъка в издаваните от тях фактури или известия към фактури за извършени доставки, различни от

доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с получатели данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават в страната.“

§ 12. В чл. 120 ал. 3 се изменя така:

„(3) Регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице води електронен регистър, за извършени от него доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, по които получатели са данъчно незадължени лица. В регистъра се посочва следната информация за всяка извършена доставка:

1. държава членка по потребление;
2. вид и количество на предоставяната услуга;
3. датата, на която е възникнало данъчното събитие на доставката;
4. номер и дата на фактурата, ако такава е издадена за доставката, както и друга информация съдържаща се в нея;
5. данъчната основа, като се посочва използваната валута;
6. всяко последващо увеличение или намаление на данъчната основа;
7. приложимата ставка на данъка;
8. размера на данъка, като се посочва използваната валута;
9. датата и размера на получените плащания и начина на плащане.
10. всички авансови плащания;
11. име, пощенски адрес и електронни адреси на клиента, когато са известни на данъчно задълженото лице;
12. информация, използвана за определяне на мястото, където е установен клиентът, или където е постоянния му адрес или обичайното му пребиваване.“

§ 13. В чл. 125, ал. 1 думите „чл. 157“ се заменят с „чл. 159б“;

§ 14. В чл. 133, ал. 5 думите „предоставящи услуги по глава осемнадесета“ се заменят с „избрали да се регистрират на основание чл. 154 за прилагане на режим извън съюза“.

§ 15. Глава осемнадесета се изменя така:

**„Глава осемнадесета
СПЕЦИАЛНИ РЕЖИМИ ЗА ОБЛАГАНЕ НА ДОСТАВКИ НА
ДАЛЕКОСЪОБЩИТЕЛНИ УСЛУГИ, УСЛУГИ ЗА РАДИО- И ТЕЛЕВИЗИОННО
ИЗЛЪЧВАНЕ ИЛИ УСЛУГИ, ИЗВЪРШЕНИ ПО ЕЛЕКТРОНЕН ПЪТ, ПО КОИТО
ПОЛУЧАТЕЛИ СА ДАНЪЧНО НЕЗАДЪЛЖЕНИ ЛИЦА**

**РАЗДЕЛ I
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ**

Обхват на специалните режими

Чл. 152. (1) Разпоредбите на тази глава се прилагат за доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, по които получатели са данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребивават на територията на държава членка, когато доставчикът:

1. е данъчно задължено лице, което не е установено в държавата членка по потребление, и

2. е избрал да се регистрира за прилагане на някой от специалните режими по ал. 2 на територията на страната или на територията на друга държава членка.

(2) Специалните режими по тази глава са режим извън съюза, когато доставчикът на услугите по ал. 1 не е установен на територията на Европейския съюз, и режим в съюза, когато доставчикът на услугите по ал. 1 е установен на територията на Европейския съюз.

(3) Лице, което извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с място на изпълнение на територията на страната, по които получатели са данъчно незадължени лица, и лицето не е регистрирано за прилагане на някой от режимите в страната или в друга държава членка, не прилага разпоредбите на тази глава.

Доставки извън обхвата на режима в съюза, извършени от регистрирано за прилагане на този режим лице

Чл. 153. (1) Лице, регистрирано на основание чл. 156 за прилагане на режима в съюза, за доставки с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, включително когато доставките са извършени от постоянен обект на територията на друга държава членка, прилага за тези доставки общите правила на този закон.

(2) Лице, регистрирано на основание чл. 156 за прилагане на режима в съюза, не прилага този режим за доставки с място на изпълнение на територията на друга държава членка по чл. 21, ал. 6, когато лицето има постоянен обект в тази държава членка, независимо дали доставките са извършени от този обект. За тези доставки лицето прилага законодателството на държавата членка, в която е установен постоянният му обект.

РАЗДЕЛ II РЕГИСТРАЦИЯ И ДЕРЕГИСТРАЦИЯ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА РЕЖИМ ИЗВЪН СЪЮЗА

Специална регистрация

Чл. 154. (1) Право да се регистрира по този раздел има данъчно задължено лице, за което са налице едновременно следните условия:

1. извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с получатели данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават в държава членка, включително в страната;

2. не е установено на територията на Европейския съюз;

3. не е регистрирано и няма задължение да се регистрира за целите на ДДС на територията на страната на основание, различно от чл. 97б, или на територията на друга държава членка на основание, различно от това, че предоставя услугите по ал. 1;

4. не е регистрирано за прилагането на този специален режим в друга държава членка;

5. не е в сила ограничение за регистрация по ал. 10.

(2) Правото по ал. 1 се упражнява като лицето подава до Териториална дирекция София на Националната агенция за приходите заявление за регистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите чрез въвеждане на данните през приложението.

(3) Със заявлението по ал. 1 лицето предоставя най-малко следната информация:

1. име, пощенски адрес, електронни адреси, в т.ч. интернет страници на лицето;
2. идентификационен номер за целите на данъчната регистрация, ако има такъв;
3. електронна декларация, че не е регистрирано за целите на ДДС в държава членка;
4. банкова сметка на лицето в евро;
5. идентификационни номера от предходни регистрации на лицето за прилагане на режим извън съюза и режим в съюза, ако има такива.

(4) В срок от 7 дни от постъпване на заявлението по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за регистрация за прилагане на режима извън съюза. В срок от 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва или мотивирано отказва да извърши регистрацията. Връчването на акта на лицето по ал. 1 се извършва по електронен път чрез електронно съобщение. За дата на връчване на акта се смята датата на изпращане на електронното съобщение.

(5) За дата на регистрацията се смята първия ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението по ал. 2.

(6) Идентификационен номер за целите на регистрацията за прилагане на режима извън съюза е служебният идентификационен номер по чл. 84, ал. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, пред който е поставен знакът EU.

(7) За дата на регистрация се смята датата на първата доставка, когато първата доставка на услугите по ал. 1, т. 1 е извършена преди датата по ал. 5, при условие че данъчно задълженото лице е подало заявление за регистрация по реда на ал. 2 най-късно до 10-ия ден на месеца, следващ датата на първата доставка.

(8) При промяна на данните в подадено заявление по ал. 2 лицето, подава по електронен път заявление за актуализация не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ настъпването на промяната.

(9) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима извън съюза, може да се регистрира на основание на този член като подаде по електронен път заявление за регистрация по ал. 2 не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ посочената от лицето в заявлението дата на промяната и в същия срок уведоми за промяната другата държава членка. В тези случаи за дата на регистрация по този член се смята датата на промяната.

(10) Ограничение за регистрация по режима извън съюза е в сила:

1. до изтичане на 6 месеца от датата на прекратяване на прилагането на режима извън съюза в коя да е държава членка, когато лицето доброволно се е отказало от регистрацията си за прилагане на този режим;

2. до изтичане на 6 месеца от датата на прекратяване на прилагането на режима извън съюза в коя да е държава членка, поради това че лицето е уведомило същата, че преустановява извършването на доставките по ал. 1, т. 1;

3. до изтичане на две години от датата на прекратяване в коя да е държава членка по идентификация на прилагането на режим извън съюза или на режим в съюза, поради системно неспазване от лицето на задълженията, свързани с прилагането на съответния режим.

(11) При неспазване на срока по ал. 9 се прилага ал. 10, т. 1.

Прекратяване на специалната регистрация

Чл. 155. (1) Регистрацията за прилагането на режима извън съюза се прекратява по инициатива на лицето, когато:

1. вече не извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път;
2. престане да отговаря на условията по чл. 154, ал. 1;

3. лицето избере да не прилага режима извън съюза.

(2) За прекратяване на регистрацията по ал. 1 лицето подава до Териториална дирекция София на Националната агенция за приходите заявление за дерегистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път, посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите чрез въвеждане на данните през приложението.

(3) В случаите по ал. 1, т. 1 и т. 2 лицето подава заявлението за дерегистрация не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ месеца, през който настъпва съответното обстоятелство.

(4) В случаите по ал. 1, т. 3 лицето подава заявлението за дерегистрация най-късно 15 дни преди края на тримесечието, предхождащо календарното тримесечие, от което не желае да прилага режима.

(5) В срок от 7 дни от постъпване на заявлението за дерегистрация по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за прекратяване на регистрацията за прилагане на режима извън съюза. В срок от 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва или мотивирано отказва да извърши прекратяването на регистрацията. Връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение. За дата на връчване на акта се смята датата на изпращане на електронното съобщение.

(6) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима извън съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращането на електронното съобщение за издаване на акта за дерегистрация, а в случаите по ал. 1, т. 3 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима извън съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението за дерегистрация.

(7) Регистрацията за прилагането на режима извън съюза се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за дерегистрация, когато се установи, че лицето:

1. не е извършвало доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, осем последователни данъчни периода и не е подало заявление за дерегистрация за прилагането на режима, или

2. не отговаря на условията по чл. 154, ал. 1, или

3. системно не спазва разпоредбите на режима извън съюза.

(8) Системно неспазване разпоредбите на режима извън съюза е налице, когато:

1. на основание чл. 159б, ал. 11 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и справка-декларацията по чл. 159б, ал. 4 за всеки данъчен период не е била предоставяна в рамките на 10 дни след изпращането на напомнително съобщение;

2. на основание чл. 159б, ал. 11 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и пълната сума на декларирания данък за всеки отделен данъчен период не е платена от лицето в рамките на 10 дни след изпращане на напомнително съобщение, освен когато оставащата неплатена сума е по-малка от 100 евро за всеки данъчен период;

3. след поискване от орган по приходите или от компетентен данъчен орган на държава членка по потребление и един месец след изпратено последващо напомнително съобщение от Националната агенция за приходите лицето не е предоставило регистрите по чл. 120, ал. 3.

4. регистрираното за прилагане на режима лице е посочило невярна информация по чл. 159б, ал. 7 в една или няколко подадени справка-декларации, което води до намаление на дължимия данък в големи размери.

(9) В случаите по ал. 7 връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение. За дата на връчване на акта се смята датата на изпращане на електронното съобщение. В тези случаи датата, на която се прекратява регистрацията на лицето за прилагане на режима извън съюза, е първия ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращане на съобщението.

(10) Регистрирано на основание чл. 154 лице, може да се регистрира за този режим в друга държава членка като подаде по електронен път заявление за дерегистрация до Териториална дирекция София на Националната агенция за приходите по реда на ал. 2 не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ посочената от лицето дата на промяната. В същия срок лицето уведомява за промяната другата държава членка. В тези случаи за дата на прекратяване на регистрацията се смята датата на промяната.

РАЗДЕЛ III

РЕГИСТРАЦИЯ И ДЕРЕГИСТРАЦИЯ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА РЕЖИМ В СЪЮЗА

Специална регистрация

Чл. 156. (1) Право да се регистрира за прилагането на режима в съюза има данъчно задължено лице, регистрирано на основание чл. 96, 98 или чл. 100, ал. 1 или 3, за което са налице едновременно следните условия:

1. извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с получатели данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават в друга държава членка, в която данъчно задълженото лице няма постоянен обект;

2. е установено по седалище и адрес на управление на територията на страната или, когато не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, е установено по постоянен обект на територията на страната;

3. не е регистрирано за прилагането на този режим в друга държава членка, когато е установено по постоянен обект на територията на страната;

4. не е в сила ограничение за регистрация по ал. 12.

(2) Правото по ал. 1 се упражнява като лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите заявление за регистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс с квалифициран електронен подпис посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите чрез въвеждане на данните през приложението.

(3) Със заявлението по ал. 2 лицето предоставя най-малко следната информация:

1. име, пощенски адрес, електронни адреси, в т.ч. интернет страници на лицето;

2. банкова сметка на лицето в евро;

3. идентификационни номера за целите на ДДС в други държави членки;

4. постоянни обекти на територията на други държави членки;

5. идентификационни номера от предходни регистрации на лицето за прилагане на режим извън съюза и режим в съюза, ако има такива.

(4) В срок от 7 дни от постъпване на заявлението по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за регистрация за прилагане на режима в

съюза. В срок от 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва или мотивирано отказва да извърши регистрацията. Връчването на акта на лицето по ал. 1 се извършва по електронен път чрез електронно съобщение. За дата на връчване на акта се смята датата на изпращане на електронното съобщение.

(5) За дата на регистрацията се смята първия ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението по ал. 2.

(6) Идентификационен номер за целите на регистрацията за прилагане на режима в съюза е идентификационният номер по чл. 94, ал. 2.

(7) За дата на регистрация се смята датата на първата доставка, когато първата доставка на услугите по ал. 1, т. 1 е извършена преди датата по ал. 5, при условие че данъчно задълженото лице е подало заявление за регистрация по реда на ал. 2 най-късно до 10-ия ден на месеца, следващ датата на първата доставка.

(8) При промяна на данните в подадено заявление по ал. 2 лицето подава по електронен път заявление за актуализация не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ настъпването на промяната.

(9) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима в съюза, което не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект, както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка, ако отговаря на условията на чл. 156, ал. 1 може да се регистрира на основание на този член след изтичането на две години, следващи годината, през която е регистрирано за прилагане на режима в съюза в другата държава членка.

(10) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима в съюза, което премести мястото си на установяване по седалище и адрес на управление на територията на страната или, когато не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, премести постоянния си обект на територията на страната, ако отговаря на условията на чл. 156, ал. 1, може да се регистрира на основание на този член.

(11) В случаите по ал. 9 и 10 за дата на регистрация по този член се смята датата на промяната, ако лицето подаде заявление за регистрация по реда на ал. 2 не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ настъпването на промяната и в същия срок лицето уведоми за промяната държавата членка по идентификация.

(12) Ограничение за регистрация по режима извън съюза е в сила:

1. до изтичане на 6 месеца от датата на прекратяване на прилагането на режима в съюза в коя да е държава членка, когато лицето доброволно се е отказало от регистрацията си за прилагане на този режим;

2. до изтичане на 6 месеца от датата на прекратяване на прилагането на режима в съюза в коя да е държава членка, поради това че лицето е уведомило същата, че преустановява извършването на доставките по ал. 1, т. 1;

3. до изтичане на две години от датата на прекратяване в коя да е държава членка по идентификация на прилагането на режим извън съюза или на режим в съюза, поради системно неспазване от лицето на задълженията, свързани с прилагането на съответния режим.

(13) При неизпълнение на изискванията на ал. 11 се прилага ал. 12, т. 1.

Прекратяване на специалната регистрация

Чл. 157. (1) Регистрацията за прилагането на режима в съюза се прекратява по инициатива на лицето, когато:

1. вече не извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път;

2. престане да отговаря на условията по чл. 156, ал. 1;

3. лицето избере да не прилага режима в съюза.

(2) За прекратяване на регистрацията по ал. 1 лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите заявление за дерегистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс с квалифициран електронен подпис, посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите чрез въвеждане на данните през приложението.

(3) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 лицето подава заявлението за дерегистрация не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ месеца, през който настъпва съответното обстоятелство.

(4) В случаите по ал. 1, т. 3 лицето подава заявлението за дерегистрация най-късно 15 дни преди края на тримесечието, предхождащо календарното тримесечие, от което не желае да прилага режима.

(5) В срок от 7 дни от постъпване на заявлението за дерегистрация по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за прекратяване на регистрацията за прилагане на режима в съюза. В срок от 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва или мотивирано отказва да извърши прекратяването на регистрацията. Връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение. За дата на връчване на акта се смята датата на изпращане на електронното съобщение.

(6) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима в съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращането на електронното съобщение за издаване на акта за дерегистрация, а в случаите по ал. 1, т. 3 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима в съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението за дерегистрация.

(7) Регистрацията за прилагането на режима в съюза се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за дерегистрация, когато се установи, че лицето:

1. не е извършвало доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, осем последователни данъчни периода и не е подало заявление за дерегистрация за прилагането на режима, или
2. не отговаря на условията по чл. 156, ал. 1, или
3. системно не спазва разпоредбите на режима в съюза.

(8) Системно неспазване разпоредбите на режима в съюза е налице, когато:

1. на основание чл. 159б, ал. 11 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и справка-декларацията по чл. 159б, ал. 4 за всеки данъчен период не е била предоставяна в рамките на 10 дни след изпращането на напомнително съобщение;

2. на основание чл. 159б, ал. 11 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и пълната сума на декларирания данък за всеки отделен данъчен период не е платена от лицето в рамките на 10 дни след изпращане на напомнително съобщение, освен когато оставащата неплатена сума е по-малка от 100 евро за всеки данъчен период;

3. след поискване от орган по приходите или от компетентен данъчен орган на държава членка по потребление и един месец след изпратено последващо напомнително съобщение от Националната агенция за приходите лицето не е предоставило регистрите по чл. 120, ал. 3.

4. регистрираното за прилагане на режима лице е посочило невярна информация по чл. 159б, ал. 7 и 8 в една или няколко подадени справка-декларации, което води до намаление на дължимия данък в големи размери.

(9) В случаите по ал. 7 връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение. За дата на връчване на акта се смята датата на изпращане на електронното съобщение. В тези случаи датата, на която се прекратява регистрацията на лицето за прилагане на режима извън съюза, е първия ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращане на съобщението.

(10) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект, както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка, може да се регистрира за прилагане на този режим в другата държава членка след изтичането на две години, считано от началото на годината, следващо годината на регистрацията.

(11) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което премести мястото си на установяване по седалище и адрес на управление на територията на друга държава членка или, когато не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, премести постоянния си обект на територията на друга държава членка или се установи по седалище и адрес на управление на територията на друга държава членка, е длъжно да прекрати регистрацията си по този член.

(12) В случаите по ал. 10 и 11 за дата на прекратяване регистрацията по този член се смята датата на промяната, ако лицето подаде заявление за дерегистрация по реда на ал. 2 не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ настъпването на промяната и в същия срок лицето уведоми за промяната другата държава членка.

РАЗДЕЛ IV

ОБЛАГАНЕ НА ДОСТАВКИ НА ДАЛЕКОСЪОБЩИТЕЛНИ УСЛУГИ, УСЛУГИ ЗА РАДИО- И ТЕЛЕВИЗИОННО ИЗЛЪЧВАНЕ ИЛИ УСЛУГИ, ИЗВЪРШВАНИ ПО ЕЛЕКТРОНЕН ПЪТ

Място на изпълнение на доставките

Чл. 158. Мястото на изпълнение на доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, от регистрирано по тази глава лице се определя по чл. 21, ал. 6.

Данъчна основа, дата на възникване на данъчното събитие, изискуемост и начисляване на данъка

Чл. 159. (1) Данъчната основа, датата на възникване на данъчното събитие и изискуемостта на данъка при доставки на услуги по тази глава се определят по законодателството на държавата членка по потребление.

(2) Лице, регистрирано за прилагане на режима извън съюза или режима в съюза, е длъжно да начисли изискуемия данък върху добавената стойност за извършена доставка в обхвата на съответния режим, като:

1. включи размера на данъка при определяне резултата по справка-декларацията за прилагане на специален режим за съответния данъчен период в държавата членка по идентификация;

2. посочи информацията за доставката в електронния регистър, който води съгласно законодателството на държавата членка по идентификация.

Данъчна ставка и документиране на доставките

Чл. 159а. (1) Данъчната ставка на доставките по тази глава е приложимата ставка в държавата членка по потребление.

(2) За документирането на доставките на услуги по тази глава се прилага законодателството на държавата членка по потребление.

Данъчен период, справка-декларация за прилагане на специален режим и внасяне на данъка

Чл. 159б. (1) Данъчният период за регистрираните по тази глава лица е тримесечен и съвпада с календарното тримесечие.

(2) В случаите по чл. 154, ал. 7 и чл. 156, ал. 7 първият данъчен период обхваща времето от датата на първата доставка до края на календарното тримесечие.

(3) В случаите по чл. 154, ал. 9 и по чл. 156, ал. 11 първият данъчен период обхваща времето от датата на промяната до последния ден включително на календарното тримесечие, през което е настъпила промяната. Съответно, по чл. 155, ал. 10 и по чл. 157, ал. 12 последният данъчен период обхваща времето от първия ден на календарното тримесечие, през което е настъпила промяната, до датата на промяната включително.

(4) Регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице подава справка-декларация за прилагане на специален режим по образец, определен в правилника за прилагане на закона, за всеки данъчен период в срок до 20-то число на месеца, следващ данъчния период, независимо дали през периода е извършвало доставки. Когато 20-то число на месеца е неприсъствен ден чл. 22, ал. 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилага.

(5) Справка-декларацията по ал. 4 се подава до компетентната териториална дирекция по раздел II или по раздел III по електронен път, посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите чрез въвеждане на данните през приложението или подаване на предварително генериран файл. Форматът и структурата на файла се определят с правилника за прилагане на закона. Регистрираните на основание чл. 156 лица подават справка-декларацията по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс с квалифициран електронен подпис.

(6) Компетентната териториалната дирекция по раздел II или по раздел III предоставя на лицето по електронен път уникален входящ номер на всяка подадена справка-декларация по ал. 4 като при извършване на корекции по реда на чл. 159д предоставя входящия номер на първоначално подадената справка-декларация.

(7) В справка-декларацията по ал. 4 се посочва идентификационният номер на лицето за целите на прилагане на съответния режим и, отделно за всяка държава членка по потребление, в която лицето няма постоянен обект, се посочват приложимите данъчни ставки, общият размер на данъчните основи на извършените доставки, за които се прилага режима и за които данъкът върху добавената стойност по съответните ставки е станал изискуем, общият размер на дължимия данък по съответните ставки и общият размер на дължимия данък поотделно за всяка държава членка за съответния данъчен период.

(8) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което има един или повече постоянни обекти на територията на други държави членки, посочва също идентификационните номера за целите на ДДС, издадени от държавите членки, където се намира всеки от обектите, и информацията по ал. 7 за извършени от тези постоянни обекти през съответния данъчен период доставки, за които данъкът върху добавената стойност по приложимите

ставки е станал изискуем и са с място на изпълнение на територията на държава членка по потребление, в която лицето няма постоянен обект.

(9) Стойностите по ал. 7 и 8 се посочват в евро.

(10) Регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице в срока за подаване на справка-декларацията по ал. 4 е длъжно да внесе общата сума на данъка върху добавената стойност, който е изискуем за съответния данъчен период, в централния бюджет по сметка на Национална агенция за приходите в евро. Данъкът се смята за внесен на датата, на която сумата е постъпила в сметката. При плащането на сумата лицето посочва входящия номер на съответната справка-декларация.

(11) Когато регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице не е подало в срок справка-декларацията по ал. 4 или не е внесло данъка по ал. 10, или е внесло данък в по-малък размер, Национална агенция за приходите изпраща до лицето напомнително съобщение по електронен път на 10-я ден след деня, в който е следвало да бъде подадена справка-декларацията, съответно внесен данъкът. Последващите действия за определяне и събиране на данъка, след изпращане на напомнителното съобщение по ал. 10 от Национална агенция за приходите, се извършват от компетентните данъчни органи на държавата членка по потребление.

(12) В случаите по ал. 11 справка-декларацията се подава по реда на ал. 5 до изтичане на три години от датата, на която е следвало да бъде подадена. След изтичане на този срок справка-декларацията се подава в съответната държава членка по потребление.

(13) След предприемане на действия по реда на ал. 11 от компетентните данъчни органи на друга държава членка по потребление, данъкът за съответния данъчен период, който е дължим за тази държава членка, се внася по сметка на същата държава членка.

(14) В справка-декларацията по ал. 4 не се посочват доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, ако са освободени съгласно законодателството на държавата членка по потребление, както и доставки извън обхвата на режима в съюза по чл. 153.

Данъчен кредит

Чл. 159в. (1) Лице, регистрирано на основание чл. 154 или регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима извън съюза, има право на възстановяване на данък върху добавената стойност за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършени от него доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, по които получатели са данъчно незадължени лица, по реда на чл. 81, ал. 2, предвиден за лица, които не са установени на територията на Европейския съюз.

(2) Регистрирано на основание чл. 156 лице има право на приспадане на данъчен кредит по общите правила на закона за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната.

(3) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима в съюза, ако е регистрирано на основание чл. 96, 97, 98 или чл. 100, ал. 1 или 3 има право на приспадане на данъчен кредит по общите правила на закона за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната.

(4) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима в съюза, ако не е регистрирано на основание чл. 96, 97, 98 или чл. 100, ал. 1 или 3, има право на възстановяване по реда на чл. 81, ал. 2, предвиден за лица, които не са установени в държавата членка по възстановяване, но установени на територията на Европейския съюз;

Електронен регистър

Чл. 159г. (1) Регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице е длъжно да води електронния регистър по чл. 120, ал. 3.

(2) Информацията в регистъра по чл. 120, ал. 3 се записва по начин, по който може да се предостави незабавно по електронен път в структуриран формат при поискване от орган по приходите или от компетентните органи на държавите членки по потребление.

(3) Информацията в електронния регистър по чл. 120, ал. 3 се съхранява за срок не по-малък от 10 години, считано от края на годината, през която е извършена съответната доставка.

Корекции на справка-декларация за прилагане на специален режим

Чл. 159д. (1) Допуснати грешки (неотразени или неправилно отразени стойности) в подадена справка-декларация за прилагане на специален режим от регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице се поправят като лицето извърши необходимите корекции и отново подаде по реда на чл. 159б, ал. 5 изменената справка-декларация за същия данъчен период. Не се допуска корекциите да се отразяват в справка-декларация за друг данъчен период.

(2) Издадено кредитно и дебитно известие за доставка се отразява по реда на ал. 1 като лицето извърши необходимите корекции и отново подаде по реда на чл. 159а, ал. 4 изменената справка-декларация за данъчния период, през който доставката е декларирана.

(3) Корекции по ал. 1 и 2 се извършват до три години от изтичането на срока за подаване на справка-декларацията за прилагане на съответния режим, включително след прекратяване на прилагането му. След този срок корекции в подадена справка-декларация се извършват съгласно законодателството на съответната държава членка по потребление.

(4) Дължим данък в резултат на корекция на подадена справка-декларацията се внася в централния бюджет по сметка на Национална агенция за приходите в евро. При плащането на сумата лицето посочва входящия номер на съответната справка-декларация.

Възстановяване на надвнесен данък по справка-декларация за прилагане на специален режим

Чл. 159е. (1) Надвнесен данък по справка-декларация за прилагане на специален режим от регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице се прихваща или възстановява по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, освен ако надвнесеният данък вече е преведен към други държави членки по потребление.

(2) Дължим данък по справка-декларация за прилагане на специален режим, който е внесен в централния бюджет по сметка на Национална агенция за приходите, но на основание чл. 159б, ал. 13 се дължи в друга държава членка по потребление, се прихваща или възстановява на лицето по ал. 1 по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) Надвнесен данък в резултат на корекция по чл. 159д се възстановява по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, ако не е преведен към други държави членки по потребление. Когато надвнесеният данък е преведен към други държави членки по потребление, същият се възстановява на лицето от съответната държава членка по потребление, съобразно извършената корекция.

(4) Надвнесен данък по подадена в друга държава членка справка-декларация за прилагане на специалния режим от лице, регистрирано в тази държава членка за прилагане на режима в съюза или режима извън съюза, който е преведен от държавата членка или внесен от лицето в централния бюджет по сметка на Национална агенция за приходите, се

прихваща или възстановява на лицето по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Задължения при извършване на доставки с място на изпълнение на територията на страната от лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима извън съюза или режима в съюза

Чл. 159ж. (1) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън съюза или режим в съюза, което извършва доставка на услуги с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, е задължено да декларира тези доставки по реда на законодателството на държавата членка по идентификация. Подадена в държавата членка по идентификация справка-декларация се смята за справка-декларация, подадена по този закон.

(2) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън съюза или режим в съюза, което извършва доставка на услуги с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, е задължено да внесе дължимия по справка-декларацията по ал. 2 данък в определения по законодателството на държавата членка по идентификация срок. Данъкът се смята за внесен на датата, на която сумата е постъпила по сметка на държавата членка по идентификация, или, ако не е постъпила в тази сметка, на датата, на която е постъпила в централния бюджет по сметка на Национална агенция за приходите.

(3) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън съюза или режим в съюза, което извършва доставка на услуги с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, е задължено да предостави при поискване от орган по приходите водения електронен регистър съгласно законодателството на държавата членка по идентификация.

(4) След изпратено напомнително съобщение до лицето за изпълнение на задълженията му по ал. 1 и 2 от компетентните данъчни органи на държавата членка по идентификация, когато страната е държава членка по потребление, последващите действия за определяне и събиране на данъка, се извършват от Национална агенция за приходите по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. След предприети действия от Национална агенция за приходите данъкът за съответния данъчен период, който е дължим за страната като държава членка по потребление, се внася от лицето в централния бюджет по сметка на Национална агенция за приходите.

(5) Когато страната е държава членка по потребление, до изтичането на три години от законоустановения срок по законодателството на държавата членка по идентификация, неподадена в срок справка-декларация се подава, съответно корекции в подадена справка-декларация се извършват, в тази държава членка, а след този срок справка-декларацията се подава по реда на чл. 159б, ал. 5, съответно корекции в подадена справка-декларация се извършват по реда на чл. 159д, ал. 1.

Преминаване от режим извън съюза към режим в съюза и обратното

Чл. 159з. (1) Регистрирано на основание чл. 154 лице, което престане да отговаря на условията по същия член, може да се регистрира за прилагане на режима в съюза, ако отговаря на условията за регистрация по чл. 156. В тези случаи в срока по чл. 155, ал. 3 лицето подава и заявление за регистрация по реда на чл. 156, ал. 2.

(2) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което престане да отговаря на условията по същия член, може да се регистрира за прилагане на режима извън съюза, ако отговаря на условията за регистрация по чл. 154. В тези случаи в срока по чл. 157, ал. 3 лицето подава и заявление за регистрация по реда на чл. 154, ал. 2.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 за дата на регистрация, съответно за дата на прекратяване на регистрацията по съответния режим, се счита датата на настъпване на промяната в съответното обстоятелство.

Специален регистър

Чл. 159и. (1) За лицата, регистрирани в страната за прилагане на режима извън съюза или режима в съюза, Националната агенция за приходите създава и поддържа специален регистър, който е част от регистъра по чл. 80, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) Органът по приходите вписва в специалния регистър по ал. 1 за всяко от лицата по ал. 1 датата на регистрация за прилагане на съответния режим и датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима.“

§ 16. В чл. 179 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в него думите „декларацията по чл. 157, ал. 2“ се заличават.

2. Създава се ал. 2:

“(2) Алинея 1 се прилага и за лице, регистрирано на основание чл. 154 или регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън съюза или режим в съюза, което е длъжно, но не подаде справка-декларацията за прилагане на специалния режим за извършени доставки с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, или не я подаде в предвидения срок.”

§ 17. Създава се чл. 180б:

“**Чл. 180б.** (1) На лице, регистрирано на основание чл. 154 или регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън съюза или на режим в съюза, което не начисли данък върху добавената стойност за извършени доставки с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, в данъчния период, в който данъкът за доставката става изискуем, се наказва с имуществена санкция в размер 25 на сто от неначисления данък или данъка в по-малък размер, но не по-малко от 250 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на имуществената санкция е двукратният размер неначисления данък, но не по-малко от 5 000 лв.“

§ 18. Създава се чл. 181а:

“**Чл. 181а** (1) Лице, което е регистрирано на основание чл. 154 или 156 или регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън съюза или режим в съюза, което не предостави при поискване от орган по приходите електронния регистър по чл. 120, ал. 3 или електронния регистър, който води съгласно законодателството на държавата членка по идентификация, се наказва с имуществена санкция в размер от 500 до 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 3 размерът на имуществената санкция е от 1 000 до 20 000 лв.“

§ 19. Думите „републиканския бюджет“ в чл. 42, т. 2 се заменят с „държавния бюджет“, а в чл. 60, ал. 1 и 3, чл. 88, ал. 4, чл. 89, ал. 1, чл. 90, ал. 1, чл. 91, ал. 4 и чл. 168, ал. 5, т. 2 се заменят с „централния бюджет“.

Допълнителни разпоредби

§ 20. В §1 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Точки 13 и 14 се изменят така:

„т. 13. „Далекосъобщителни услуги“ са услугите, изброени в чл. 6а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013 на съвета за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на място на доставки на услуги.

т. 14. „Услуги, извършени по електронен път“ са услугите, предвидени в Приложение II на Директива 2006/112/ ЕИО относно общата система на данъка върху добавената стойност и чл. 7 на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011, както и в Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013 на Съвета за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на място на доставки на услуги.

Когато доставчикът на услуга и негов клиент кореспондират по електронна поща, това само по себе си не означава, че извършваната услуга е извършвана по електронен път.“

2. Създават се т. 14а, 79, 80, 81 и 82:

т. 14а. „Услуги за радио- и телевизионно излъчване“ са услугите, изброени в чл. 6б от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013 на съвета за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на място на доставки на услуги.

т. 79. „Държава членка по потребление“ е държавата членка, в която съгласно чл. 21, ал. 6 е мястото на изпълнение на доставката на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или на услуги, извършвани по електронен път.

т. 80. „Държава членка по идентификация“ е държавата членка, в която данъчно задълженото лице, което извършва доставки по чл. 21, ал. 6 с място на изпълнение на територията на Европейския съюз, е регистрирано за прилагане на режим извън съюза или режим в съюза.

Държава членка по идентификация за данъчно задължено лице, което е установено на територията на Европейския съюз по седалище и адрес на управление, е държавата членка, в която е седалището и адреса на управление на лицето.

Държава членка по идентификация за данъчно задължено лице, което е установено на територията на Европейския съюз не по седалище и адрес на управление, а по постоянен обект, е държавата членка, в която е постоянният обект. Когато лицето има постоянни обекти в повече от една държава членка, то може да избере коя от тях да е държава членка по идентификация.“

т. 81. „Данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка по потребление“ за целите на глава осемнадесета е данъчно задължено лице, което не е установено по седалище и адрес на управление или по постоянен обект на територията на държавата членка, в която получателят - данъчно незадължено лице е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване.“

Преходни и заключителните разпоредби

§ 21. (1) Мястото на изпълнение на доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път, предоставени от данъчно задължено лице, установено на територията на страната към данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават на територията на друга държава членка, за които данъчното събитие е настъпило преди 1 януари 2015 г., е на територията на страната, включително за период или етап при доставка с периодично, поетапно или непрекъснато изпълнение, за който данъчното събитие е настъпило преди 1 януари 2015 г.

(2) Мястото на изпълнение на доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път, предоставени от

данъчно задължено лице, установено на територията на друга държава членка към данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават на територията на страната, за които данъчното събитие е настъпило преди 1 януари 2015 г., е на територията на другата държава членка, включително за период или етап при доставка с периодично, поетапно или непрекъснато изпълнение, за който данъчното събитие е настъпило преди 1 януари 2015 г.

(3) Мястото на изпълнение на доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път, предоставени от данъчно задължено лице, установено на територията на страната към данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават на територията на друга държава членка, за които данъчното събитие настъпва на 1 януари 2015 г. или след тази дата, е на територията на другата държава членка, включително за период или етап при доставка с периодично, поетапно или непрекъснато изпълнение, за който данъчното събитие възниква настъпва на 1 януари 2015 г. или след тази дата.

(4) Мястото на изпълнение на доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път, предоставени от данъчно задължено лице, установено на територията на друга държава членка към данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават на територията на страната, за които данъчното събитие настъпва на 1 януари 2015 г. или след тази дата, е на територията на страната, включително за период или етап при доставка с периодично, поетапно или непрекъснато изпълнение, за който данъчното събитие възниква настъпва на 1 януари 2015 г. или след тази дата.

(5) В случаите по ал. 2 и 4, когато съгласно законодателство на другата държава членка данъчното събитие е настъпило преди 1 януари 2015 г., не настъпва изискуемост/не се дължи данък за доставката в страната след влизане в сила на този закон.

§ 22. (1) Всички лица, които към датата на влизане в сила на този закон са регистрирани по реда на глава осемнадесета, в сила до 31 декември 2014 г., се смятат за регистрирани по глава осемнадесета, раздел I. В тези случаи идентификационният номер по чл. 94, ал. 2 се запазва.

(2) Започналите и неприключили процедури по регистрация или прекратяване на регистрацията по чл. 152 и 153 от закона, в сила до 31 декември 2014 г., се довършват по реда на чл. 154 от този закон.

§ 23. За подаване на декларация по чл. 157, ал. 2 от закона, в сила до 31 декември 2014 г. за последния данъчен период преди влизането в сила на този закон и за внасяне на изискуемия за същия период данък се прилага досегашния ред.

§ 24. Когато е получено авансово плащане до 31 декември 2014 г. включително, за доставка на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път, за която с този закон е променено мястото на изпълнение и за която данъчното събитие възниква след тази дата, данъкът за извършеното авансово плащане е изискуем в държавата членка, където доставчикът е установен към тази дата, а данъкът върху разликата между данъчната основа на доставката и авансово платените суми без данъка върху добавената стойност е изискуем в държавата членка по потребление.

§ 25. Надвнесен данък върху добавената стойност по справка-декларацията за прилагане на специален режим, включително и във връзка с корекция на такава справка-декларация, за данъчни периоди преди 1 януари 2019 г. се възстановява/прихваща на лицето, както следва:

а) от държавата членка по идентификация в размер:
- 30 на сто от общия размер на надвнесеня данък – за данъчни периоди от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2016 г.;

- 15 на сто от общия размер на надвнесеня данък - за данъчни периоди от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2018 г.

б) от държавата членка по потребление в размер:

- 70 на сто от общия размер на надвнесеня данък – за данъчни периоди от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2016 г.;

- 85 на сто от общия размер на надвнесеня данък - за данъчни периоди от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2018 г.

§ 26. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30 и 33 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 34 от 2006 г.; изм., бр. 59 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 63 от 2006 г.; доп., бр. 73 от 2006 г.; изм., бр. 80 от 2006 и 82 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86 от 2006 г.; изм., бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2006 г.; изм., бр. 46, 52, 53, 57 и 59 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 108 и 109 от 2007 г.; изм., бр. 36 и 69 от 2008 г.; доп., бр. 98 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 12 от 2009 г.; изм., бр. 32 от 2009 г.; доп., бр. 41 от 2009 г.; изм., бр. 93 от 2009 г.; доп., бр. 15 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 94 от 2010 г.; изм., бр. 98 и 100 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 101 от 2010 г., бр. 14 от 2011 г.; доп., бр. 31 от 2011 г.; изм., бр. 77 и 99 от 2011 г.; доп., бр. 26 от 2012 г.; изм., бр. 38 от 2012 г., бр. 40, бр. 82, бр. 94, бр. 99 от 2012 г.; бр. 52 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 98 от 2013 г.; изм., бр. 106 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2013 г.; бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 от 4.02.2014 г. на Конституционния съд на РБ от 4.02.2014 г. - бр. 14 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 18 от 2014 г.; доп., бр. 40 от 2014 г.; изм., бр. 53 от 2014 г.) в чл. 102 се правят следните изменения:

1. В алинея 1 накрая се добавя „или с издаден от Националната агенция за приходите персонален идентификационен код.“;

2. В алинея 3 думите „надлежен електронен подпис, идентификация на подателя,“ се заличават;

3. Създава се ал.5:

„(5) Редът и условията за издаване и използване на персонален идентификационен код, както и видовете декларации, документи или данни, които могат да се подават чрез използването му, се определят със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Заповедта се публикува на интернет страницата на Националната агенция за приходите.“.

§ 27. Законът влиза в сила от 1 януари 2015 г. като заявления по чл. 154, ал. 2 и чл. 156, ал. 2 от този закон могат да се подават от 1 октомври 2014 г.

ВНОСИТЕЛ:

ЙОРДАН ЦОНЕВ

МОТИВИ

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е изготвен във връзка с въвеждане в националното законодателство на разпоредбите на **Директива 2008/8/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на мястото на доставка на услуги**, както и съобразяване на законодателството с регламентите по прилагането на директивата.

Съгласно Директива 2008/8/ЕО на Съвета, считано от 1 януари 2015 г. доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път, предоставяни от данъчно задължени лица на данъчно незадължени лица, установени в Европейския съюз ще се облагат в държавата, където получателят им е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване, наричана държава-членка по потребление.

Проектозаконът предвижда за доставчиците на тези услуги два режима за обслужване от типа „мини едно гише“ с цел облекчаване на данъчно задължените лица при изпълнение на техните задължения по ДДС. Режимите предоставят възможност на лицата да определят само една държава-членка, наричана държава-членка на идентификация, чрез която да изпълняват всичките си задължения за регистрация, деклариране и внасяне на данък върху добавената стойност по доставките. Режимите са в зависимост от мястото на установяване на доставчика.

Първият режим е „режим в съюза“ и се прилага за доставчици, установени в държава-членка на Европейския съюз, която не е държавата-членка по потребление на услугата.

Вторият режим е „режим извън съюза“ и се прилага за доставчици, които са установени в трети страни (държава извън Европейския съюз).

Двата режима не са задължителни, а се прилагат по избор от доставчика.

С промени в глава осемнадесета на закона се регламентират специалните режими за облагане на доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършени по електронен път, по които получатели са данъчно незадължени лица.

Първият режим „режим в съюза“ е нов режим, съгласно който изборът на държавата за регистрация (идентификация) е между държавата-членка по

седалище и адрес на управление или държавата-членка в която доставчикът има постоянен обект.

Вторият режим „режим извън съюза“ е действащ режим, който е регламентиран с разпоредбите на глава осемнадесета от ЗДДС. С проекта се разширява обхвата на услугите, по отношение на които ще се прилага режим, като се включат и далекосъобщителните услуги и услугите по радио- и телевизионно излъчване, в съответствие с изискванията на Директива 2008/8/ЕО на Съвета.

С проекта са определени видовете услуги в обхвата на режимите. Телекомуникационните услуги, услугите за радио- и телевизионно излъчване и електронните услуги, предоставяни в държави-членки, в които доставчикът на услугите е установен по седалище или по постоянен обект, не попадат в обхвата на специалните режими. За тези доставки данъкът се декларира и отчита в съответната държава-членка.

Със законопроекта са определени условията за доброволна и наложителна смяна на държавата-членка по идентификация, както и за преминаване от един режим в друг.

В съответствие с директивата, са предвидени периоди, през които данъчно задължено лице няма право да ползва отново даден режим, когато доброволно го е напуснало или е преустановило предоставянето на услугите в обхвата на режима. Предвидени са разпоредби за задължително изключване на доставчик при системно неспазване на правилата за прилагане на режимите, както и забрана за прилагане на режимите за срок от две години от изключването. Определени са условията за прилагане и прекратяване за всеки от двата режима.

Идентифициране на лице, регистрирано по „режим в съюза“ се извършва чрез предоставяне на идентификационен номер, съгласно действащите разпоредби на ЗДДС, а идентифициране на лице, регистрирано по „режим извън съюза“ - чрез служебния идентификационен номер [по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#), пред който е поставен знакът EU.

Данъчният период за целите на прилагане на „режим в съюза“ или на „режим извън съюза“ е тримесечен и съвпада с календарното тримесечие. За всеки данъчен период, доставчикът подава справка-декларация, съдържаща подробни данни за задълженията му поотделно към всяка държава-членка за съответния данъчен период. За лице, регистрирано по „режим в съюза“, което има един или повече постоянни обекти в други държави-членки, справката-декларация съдържа и данни за извършените от тези обекти доставки с място на изпълнение в държава-членка по потребление, в която лицето няма постоянен обект. Лицето е длъжно да подава справка-декларация и в случаите, когато не е предоставило услуги по съответния режим (т. нар. нулева справка-декларация).

В срок до 20-то число на месеца, следващ данъчния период, лицето е длъжно да внесе данъка по справката-декларация по сметка, посочена от

държавата-членка на идентификация, която преразпределя получената сума по държави-членки на потребление. Проектът предвижда всяко лице, регистрирано за прилагане на един от двата режима да води подробен електронен регистър, позволяващ проверка на верността на данните по справка-декларацията. Регламентиран е достъпът до този регистър от данъчните администрации на държавите-членки и задължителен период на съхранение на информацията в него.

По отношение ДДС за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната, в съответствие с европейското право е определено, че лице, прилагащо „режим извън съюза“, има право на възстановяване на ДДС във връзка с извършени от него услуги по режима. Възстановяването се извършва по реда на сега действащия закон, предвиден за лица, които не са установени на територията на ЕС.

Лице, регистрирано в страната за целите на прилагане на „режим в съюза“ има право на приспадане на данъчен кредит по общите правила на закона за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната. Лице, регистрирано в друга държава-членка, което е регистрирано в страната на друго основание, има право на приспадане на данъчен кредит по общите правила на закона за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с изпълнение на доставките, попадащи в обхвата на режимите. Ако лицето не е регистрирано в страната, същото има право на възстановяване по реда на сега действащия закон, предвиден за лица, които не са установени в държавата членка по възстановяване, но установени другаде на територията на ЕС.

С цел улесняване прилагането на специалните режими и за да могат режимите да се прилагат от 1 януари 2015 г. по отношение на услугите в техния обхват, с проекта е предвидена възможност, лицата да стартират процедура по регистрация за прилагане на режимите след 1 октомври 2014 г.

Предложено е въвеждане на задължителна регистрация по закона за неустановен в страната доставчик, в случай че не е избрал да се регистрира за прилагане на някой от режимите за обслужване от типа „мини едно гише“ във връзка с предоставянето на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път, на данъчно незадължени лица (основно физически лица), които са установени или са с постоянен адрес или обичайно пребиваване в страната.

Във връзка с отстраняване на проблеми, възникнали при прилагането на закона, са направени предложения с редакционен и правно-технически характер, които целят единствено прецизиране на законовите разпоредби.

Със законопроекта се предлагат изменения и допълнения на разпоредби от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, регламентиращи реда за подаване и приемане на документи по електронен път в Националната агенция за приходите (НАП). Предоставя се възможност за подаване на документи по електронен път чрез персонален идентификационен код (ПИК).

Предложението за промяна е във връзка с разработваните нови електронни услуги от приходната агенция и за предоставяне на интегрирана информация на задължените лица и на други институции, имащи право по закон на тази информация.

Предложението има за цел намаляване на административната тежест и разходите за бизнеса и гражданите, свързани с попълването и подаването на данъчни и осигурителни декларации в НАП, както и за минимизиране на грешките, допускани от задължените лица при попълването на декларациите. През 2004 г. е предоставена възможност за подаване на декларации по електронен път чрез използване на квалифициран електронен подпис и анализът на дългогодишната практика показва постоянна тенденция на увеличаване дела на задължените лица, които ползват услугата. През 2014 г. 99% от декларациите по ЗДДС и 58% от годишните данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО са подадени по електронен път. Все още е значително нисък относителният дял на подадените по електронен път годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ -14% и основната причина са разходите за придобиване на квалифициран електронен подпис от физически лица.

В момента персонален идентификационен код е издаден на 200 000 задължени лица, който се ползва за услуги предоставяни от НАП, свързани с достъп до данъчно-осигурителна информация и справки. Персонален идентификационен код е използван за над 5 милиона онлайн справки, като се наблюдава постоянно нарастваща тенденция на получаване на ПИК от физически лица.

Разширяването на възможностите за подаване на данъчни и осигурителни декларации от физически лица чрез използване на ПИК, издаден от НАП ще доведе до значително намаление на разходите, както за лицата, така и за приходната администрация, предвид факта, че издаваният от Националната агенция за приходите персонален идентификационен код е безплатен и процедурата по неговото издаване е максимално опростена. Следва да се отбележи, че от една страна въвеждането на възможност за подаване чрез ПИК на данъчни и осигурителни декларации ще доведе до намаляване на административната тежест, а от друга страна до намаляване на грешките, несъответствията и корекциите по подадените декларации.

При издаване на ПИК от Националната агенция за приходите се прилагат строги правила, гарантиращи уникалност и конфиденциалност на издадения номер.

Използването на ПИК за подаване на данъчните и осигурителни декларации по електронен път ще доведе до увеличаване използването на електронните услуги предоставяни от НАП, без да са необходими допълнителни средства както за приходната администрация, така и за лицата ползващи услугите.

ВНОСИТЕЛ:
ЙОРДАН ЦОНЕВ